

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

Af Tommy Dinesen (SF) og Albrechtsen (VS) m.fl.
(Fremsat 20/2 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Enggaard):

Efter bemærkningerne til lovforslaget er det forslagsstillernes hensigt at forbyde private betalingshospitalet. Det fremgår ikke direkte af teksten, men bemærkningerne siger det meget klart.

Forslagsstillerne mener, at oprettelsen af private betalingshospitalet vil medføre forskelsbehandling mellem rig og fattig, og at den amtskommunale sygehusplanlægning vil blive påvirket i negativ retning. Endvidere fremfører man, at betalingshospitalet ikke vil blive belastet med udgifter til uddannelse, og at det betyder, at der ydes indirekte tilskud til de private betalingshospitalet. Endelig henviser forslagsstillerne til forholdene i England.

Lad mig først slå fast, at regeringen ikke på nogen måde ønsker at afskaffe det offentlige sygehusvæsen, som vi kender det i dag i Danmark. Det bør fastholdes på det høje faglige niveau, det er kendt for, og hellere forbedres. Regeringen mener, at de private kræfter, der ønsker at vise deres levedygtighed på dette område, må dokumentere, at det kan lade sig gøre uden offentligt tilskud

af den ene eller den anden art, det være sig som fradragsret for forsikringer el.lign.

De argumenter, forslagsstillerne fremfører for at indføre et forbud mod private betalingshospitalet, mener jeg ikke der er meget hold i. At et privat betalingshospital skulle ødelægge amtskommunernes sygehusplanlægning, må jeg tilbagevise. De sengetal, der teoretisk kan være tale om, er så små, at de planlægningsmæssigt ingen egentlig rolle spiller.

At et egentligt betalingshospital i givet fald ikke ville blive belastet af uddannelsesudgifter, i hvert fald ikke af væsentligt omfang, er korrekt, men på det område adskiller en sådan arbejdsplads sig ikke fra andre private arbejdspladser i handel, håndværk, industri osv. Vi har jo ikke noget stavnsbånd for uddannede, der virker inden for den offentlige sektor.

Regeringen finder det derfor uønsket og unødvendigt at indføre et forbud som foreslået, og derfor opfordrer jeg til, at forslaget forkastes.

Hanne Andersen (S):

Det vil ikke være nogen overraskelse for folketinget, at socialdemokratiet kan støtte dette forslag. Jeg behøver blot at gøre opmærksom på vort eget forslag af 5. februar 1982, der blev nedstemt med 6 stemmer. Jeg håber ligesom forslagsstillerne, at det har ændret sig, men på trods af at regeringen ikke taler så meget mere om privatisering, mener jeg fortsat, at den handler efter det mål.

Socialdemokratiet mener naturligvis, at alle danske borgere skal modtage vederlagsfri behandling. Vi har private hospitalet og privatpraktiserende speciallæger i dette land. De fungerer sammen med det offentlige sygehusvæsen. Der træffes aftaler, der planlægges, og amtskommunerne betaler ud fra disse aftaler. Det fungerer.

Folketinget og regeringen er meget optaget af at anvende ressourcerne bedst muligt. Udgifterne skal holdes nede, offentlig drift skal være effektiv, og der skal ske omrokeringer, når behov ændrer sig. Det tror jeg ingen kan være uenig i.

Når private betalingshospitalet er blevet en idé og en besættelse hos nogle, er begrundelsen nok nem ekstraintdægt og naturligvis